

KAPITOLA ŠESTNÁCTÁ

Další pojednání o postupech, kterými se lidé inkarnují na planetu Zemi, jež je přírodním, vnějším stupněm zóny vymístění

Je čas zjevit trochu více o procesu vtělování lidí na planetu Zemi. Počáteční zjevení o této věci bylo publikováno v knize „Poselství z nitra“, na kterou jste tímto odkazováni.

Je hrubou chybou předpokládat, že lidé mohou nějakým způsobem či v nějaké formě začít svůj život v nejzevnějším stupni zóny vymístění přímo, a tedy že se lidé mohou inkarnovat na planetu Zemi bez jakýchkoli zkušeností života a žití před jejich příchodem na tuto zemi. Ve skutečnosti se nikdo nesmí či nemůže inkarnovat do nejzevnějšiho stupně zóny vymístění bez takových zkušeností života a žití jako přípravy na následující vtělení se na planetu Zemi. Nikdo, kdo žil, žije či žít bude v nejzevnějším stupni zóny vymístění, dokud je tato zóna aktivována, nikdy nemůže začít svůj život na této planetě. Před svou inkarnací na tuto planetu každý žil někde jinde. Toto je v rozporu s učením Swedenborga. Swedenborg se domníval, že každý zpočátku začínal v přírodním stupni.

Uvědomění si tohoto faktu dostává veškerý lidský život na této planetě do naprosto odlišné perspektivy. To znamená, že všechno, co se lidem děje po dobu jejich života na této planetě, je výsledkem zkušeností a událostí, které byly získány nebo se vyskytly někde jinde než v této zóně nebo na tomto místě. Jak bude ukázáno později, přímé vtělení do zóny vymístění bez předchozího života někde jinde by znamenalo okamžité zničení a ukončení života oné osoby. Avšak po absolvování procesu opětovného potvrzení voleb ze své vlastní svobodné vůle může jedinec začít své jsoucnost a bytí v pravém přírodním světě pozitivního stavu stvoření Nejvyššího. V zóně vymístění přírodního stupně je však situace jiná. Nikdo nemůže přežít přímý vstup do ní bez předešlé rozsáhlé přípravy a tréninku ve speciálním zprostředkujícím světě.

Na druhé straně, nikdo se nikdy nereinkarnoval dvakrát či třikrát na tuto planetu nebo do zóny vymístění obecně. Každý může být na každém daném místě pouze jednou. Pro objasnění tohoto pojetí se podívejte na 4. kapitolu knihy „Čtvero pojetí duchovní struktury stvoření“.

Existuje sedm způsobů, jak se lidé mohou vtělit do této zóny.

1. Za prvé, v Absolutním Procesu Myšlení Nejvyššího vznikne zvláštní a jedinečná idea ohledně stavu věci nejzevnějšiho stupně zóny vymístění, nebo zóny vymístění obecně. Jen co je ta idea uvedena do chodu, je jí dána volba být, či nebýt, existovat, či neexistovat za tím zvláštním a jedinečným účelem s pochopením, že když se jednou ten zvláštní a jedinečný účel naplní v zóně vymístění na planetě Zemi či na nějakém jiném místě, ta idea bude do věčnosti pokračovat v pozitivním stavu se zvláštním a jedinečným záměrem neustálého duchovního pokroku, v zájmu vzájemného prospěchu, obecného blaha, sdílení a užitku pro všechny. Jen co si ta idea zvolí být, v zájmu takového zvláštního a jedinečného účelu, je nadělena

specifickou formou a stává se sebeuvědomělým duchem, „já jsem“, relativním k Absolutnímu „Já jsem“ Nejvyššího.

Po určitém časovém období, když tento duch, nyní už kompletní jedinečná entita, získá dostatečné poznání a zkušenosti pozitivního stavu v duchovním světě nebes, je promítnuta do speciálního intermediálního světa, který existuje pro takový účel, kde absolvuje intenzivní trénink jako přípravu na vstup do negativního stavu v zóně vymístění.

Během tohoto období intenzivního tréninku je tato entita vystavena všem aspektům negativního stavu v porovnání se všemi aspekty pozitivního stavu. Zkušenostně získává všemožné problémy negativního stavu; prochází různými stupni, vesmíry, galaxiemi, slunečními systémy, planetami té sféry či dimenze; rozličnými děními, událostmi, přípravami, vystavování a prožitky, jež jsou všechny poznáním a zkušeností z první ruky. Doba, kterou taková entita stráví v tom speciálním světě, se různí od entity k entitě. V současnosti tam každá jedna entita stráví (v tomto speciálním intermediálním světě, měřeno jednotkami lineárního času, jak se to provádí v zóně vymístění na planetě Zemi) minimálně sedm let. A maximální čas, který taková entita potřebuje pro ten účel a během kterého tam může zůstat, je čtyři sta let. V současné době tam není nikomu dovoleno zůstat kratší dobu než sedm let nebo delší dobu než čtyři sta let. Toto platí jen ohledně tohoto specifického a speciálního intermediálního světa, jež připravuje jedince pro vstup do zóny vymístění. Jiným příběhem je, když jedinec splnil své poslání a odsloužil si svůj čas v zóně vymístění a vrací se do duchovního světa. Po fyzické smrti je vzkříšen v normálním intermediálním světě, nebo v jeho speciálním vstupním místě, kde je povinen zůstat minimálně zhruba sedm dní, ale ne déle než čtyři roky dle pozemské časomíry. Nebylo tomu však vždycky tak. Před inkarnací Ježíše Krista na planetu Zemi bylo každému dovoleno zůstat v běžném zprostředkujícím světě neomezenou dobu. Když Ježíš Kristus zemřel na kříži, vstoupil do tohoto světa a do pekel a omezil jejich pobyt na maximálně dva tisíce let. V době Swedenborgova zjevení a Posledního soudu byl tento pobyt omezen na maximálně třicet let. Po 10. březnu 1982 byl tento pobyt omezen na maximálně čtyři roky podle pozemského měření času.

Během tohoto časového období je ta entita vystavena mnoha rozličným místům, časům, paračasům, situacím, aspektům, mnoha vesmírům, galaxiím, slunečním systémům a planetám oné dimenze, jež se nazývá speciální intermediální svět. Ona dimenze tohoto světa má takovou speciální a specifickou povahu, že imituje všechny zkušenosti jak pozitivního stavu, tak i negativního stavu, a obzvláště ty zkušenosti, které jsou dostupné v Univerzalitě povšechnosti neboli v univerzálním vědomí. Z pozice této specifické dimenze má jedinec bez jakýchkoli těžkostí nebo mezičlánků či prostředníků rovnocenný přímý přístup do pozitivního stavu i do negativního stavu. Tato situace umožňuje jedinci, aby byl postupně vystaven problémům negativního stavu a získal odpovídající přizpůsobení pro vtělení do nejzevnějšího stupně zóny vymístění, nebo zóny vymístění obecně, bez jakéhokoli nebezpečí, že bude zničen v ohavném procesu zvaném zvířecí fyzické narození parazitickým způsobem v matčině lůně fyzického těla, které přivádí tohoto jedince na tento pseudosvět zvaný planeta Země. Jestliže by bylo někomu dovoleno inkarnovat se do tohoto pseudosvěta bez jakékoli přípravy, přímo přicházející z pozitivního stavu, takový jedinec by nemohl přežít ani na okamžik prudký nápor součtu všech zel a nepravd a veškeré negativy bez toho, aby měl nějaké

vzpomínky na to, jak s nimi bojovat, nebo schopnosti či obranu proti takovému prudkému ataku.

Když oné entitě skončí nebo vyprší doba pobytu v tomto speciálním intermediálním světě, je jí představena konečná volba inkarnovat se do zóny vymístění a toto je bod, v němž může zrušit nebo změnit svou volbu. Zvolí-li si, že bude pokračovat ve svém poslání, tehdy a jen tehdy si vybírá příslušné podmínky, stavy, rodiče, geny, dědičné a společenské prostředí atd., do kterých se následně inkarnuje, aby naplnila svůj účel a poslání v té zóně. Tato volba se koná vždy současně a souběžně s volbami těch rodičů, skrze které se dotyčná entita vtěluje.

2. Druhý způsob, jak se lidé inkarnují do zóny vymístění na planetu Zemi, je následující:

Zrodí se zvláštní a jedinečná idea, týkající se eliminace negativního stavu a specifického způsobu neustálého duchovního pokroku pozitivního stavu, jako důsledek duchovního pohlavního styku manželských partnerů v duchovním světě nebes, nebo v pozitivním stavu zprostředkujícího světa, nebo v pozitivním stavu přírodního světa, které doprovázejí tuto zónu vymístění, v manželství jejich lásky a moudrosti a v procesu výměny všech jejich ženských a mužských principů. Této zvláštní a jedinečné ideji je dána volba být a existovat, nebo nebýt a neexistovat za takovým účelem. Poté, co souhlasí se jsoucím a bytím za takovým zvláštním a jedinečným účelem, Nejvyšší ji následně nadělí životem jedinečného, specifického a zvláštního ducha a ona projde přesně tím samým procesem a postupem, jak byl popsán v bodě číslo jedna. To znamená: za prvé, že zůstane nějakou dobu v pozitivním stavu duchovního světa nebes; a potom, po získání nutné totožnosti a po poučení a získání zkušeností pozitivního stavu, je promítnuta do toho speciálního intermediálního světa za účelem popsaným výše.

3. Třetí způsob inkarnace na tuto planetu a do této zóny vymístění je proces dobrovolného přihlášení se někoho v duchovním světě nebes, lidí, nebo v pravém přírodním stupni Země v pravém stvoření k inkarnaci do negativního stavu, kdo už byl stvořen před časem a prostorem nebo kdo si na začátku zvolil začít svůj život duchovního pokroku v pozitivním stavu duchovního světa tohoto konkrétního vesmíru nebo jeho přírodního světa. Taková osoba převezme specifické pověření od Nejvyššího, na které se dobrovolně hlásí, a v důsledku tohoto aktu je nejprve vysazena v onom speciálním intermediálním světě a/nebo v jeho zóně vymístění, kde získává rozličné zkušenosti týkající se inkarnace do zóny vymístění negativního stavu, především do nejzevnějšího stupně zóny vymístění, kterým je planeta Země. Tento dobrovolník po tom, co je vysazen v tomto speciálním intermediálním světě, prochází přesně stejným procesem a postupem, jak je popsán v bodě číslo jedna.

4. Čtvrtý způsob, jak se uskuteční inkarnace do této zóny, je zrození zvláštní a jedinečné ideje, která je důsledkem duchovního pohlavního styku dvou entit, mužské a ženské, jež nejsou z této dimenze a vesmíru, ale z nějaké jiné dimenze a vesmíru, které nemají nic společné s obsahem, formou, projevem a vnímáním této konkrétní dimenze tohoto vesmíru.

Tyto dvě entity ve své snaze pomoci, ze stavu jejich bezpodmínečné lásky a moudrosti, ve snaze poučit se o negativním stavu a procesu a vyřešit ho pro tento časový cyklus a připravit zahájení následujícího cyklu času, dávají zrod ideji, která může a smí přispět k takovému vznešenému cíli. Jen co se ta idea narodí, prochází

přesně stejným procesem, jak je popsán v bodě číslo jedna. Souhlasí-li ta idea se svým posláním, je speciálními cestami a prostředky promítnuta do této dimenze a tohoto vesmíru pozitivního stavu. Zde získává jako zvláštní a jedinečný duch poznání a zkušenosti specifčnosti pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, v porovnání se specifčností pozitivního stavu dimenze a vesmíru, ze kterého tento duch přišel poté, co se zrodil jako idea z určitých dvou entit, a poté, co získal poznání a zkušenosti obsahu pozitivního stavu své vlastní dimenze a vesmíru.

Jen co tento jedinečný duch získá dostatečné poznání a zkušenosti pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, je vysazen v onom speciálním intermediálním světě a před inkarnací na tuto planetu prochází přesně stejným procesem a postupem, jak je popsán v bodě číslo jedna.

5. Pátý způsob inkarnace do tohoto pseudosvěta je následující:

Nějaká duchovní nebo přírodní entita, která není z této dimenze nebo z tohoto vesmíru, či galaxie, nebo slunečního systému, či světa pozitivního stavu, ale z úplně nějaké jiné dimenze, vesmíru, planety, galaxie, nebo světa pozitivního stavu, velice často ne-lidská, ale také lidská, má touhu díky specifčnosti své bezpodmínečné lásky a moudrosti přispět či pomoci bojovat se zly a nepravdami a nakonec eliminovat jsoucno a bytí negativního stavu, který existuje na základě ukradených principů pravého jsoucna a bytí. Taková entita si už vybudovala své postavení a je obvykle respektovaným, zkušeným a velmi moudrým členem společnosti, ke které náleží. Taková entita se může dobrovolně přihlásit z kterékoli dimenze svého příslušného vesmíru, ať už duchovního, nebo zprostředkujícího, či přírodního stupně. Jen co je Nejvyšším odsouhlasena a dobrovolně se přihlásí na tuto misi, je přenesena do pozitivního stavu této dimenze a tohoto vesmíru, přesněji do Nové nebeské společnosti, kde získává poznání a zkušenosti specifčnosti pozitivního stavu této konkrétní dimenze a tohoto konkrétního vesmíru. Poté, co se to naučí a je připravena, je vysazena v onom speciálním intermediálním světě, kde prochází přesně stejným procesem a postupem, popsáným v bodě číslo jedna.

6. Šestý způsob, jak se odehrává inkarnace do pseudosvěta, je následující:

Dvě zlé a negativní entity v peklech, nebo v negativním intermediálním světě, nebo na této Zemi, během svého pseudoduchovního pohlavního styku, když si vyměňují pseudoprincipy své pseudomužskosti a pseudoženskosti, dají pseudozrození zvláštní a jedinečné ideji kvůli zvětčování, napájení, pokračování a podporování negativních a zlých stavů a procesů. Taková idea, na základě ukradených principů tvůrčího úsilí Nejvyššího, skrze zvláštní proces černé magie a skrze souvztažné prostředky a skrze pseudopřirozený proces fyzického narození, který zfabrikovali pseudotvůrci, je nadělena svým pseudoživotem. Ale ještě předtím musí dostat otázku, zda chce být a existovat jako zlá a negativní entita za účelem, kvůli kterému byla pseudozrozena. Souhlasí-li, což se obvykle stane, je potom promítnuta jako zlý a negativní duch do speciální zóny vymístění toho speciálního intermediálního světa, kde je trénována a připravována na inkarnaci do lidského těla na planetě Zemi za výše uvedeným cílem. Zrodí-li se ze dvou negativních idejí dvou lidí na planetě Zemi, je promítnuta do onoho speciálního intermediálního světa, a poté vstoupí do své fyzické formy v matčině lůně. Využívá se tady fenomén časového zkreslení. Ve čtvrtém měsíci vývoje plodu musí vstoupit do své budoucí formy v matčině lůně. Během tohoto mezidobí (čtyřech pozemských měsíců) uplyne v tom specifickém intermediálním světě zhruba sedm až čtyři sta let, podle potřeby. Toto je

velice specifický trénink přežití na místě, kde se pozitivní a negativní stav míchají. Bez takového tréninku a přípravy by žádná negativní a zlá entita nedokázala přežít svůj vstup do této zóny, protože by měla tendenci okamžitě zničit všechno dobré a pozitivní, z lásky ke zlu a nepravdám, a tím by zničila sebe sama, protože ona může žít jen proto, neboť je a existuje dobro a pravda.

Takže všechny zlé a negativní entity, které vstupují do této zóny, musí být důkladně trénovány, připravovány a poučeny o tom, jak ovládat, maskovat, lstivě zatajovat, potlačit, předstírat, manipulovat a prezentovat svoje zla a nepravdy, svoji sebelásku a lásku k tomuto světu nebo k zevnějšku takovým způsobem, aby mohly uspět ve svém poslání a pověření do věčnosti zachovávat, napájet, udržovat a podporovat negativní stav. Učí se o různých prostředcích propagandy proti pozitivnímu stavu a o různých prostředcích vymývání mozku, vštěpování a přesvědčování lidí, aby zachovávali svou negativitu. Po dokončení tohoto tréninku se tyto negativní a zlé entity vtělují na zemi do lidských těl skrze fyzické narození jako kterékoli jiné entity popsané výše.

7. Na závěr, sedmý způsob inkarnace na tuto planetu se uskutečňuje skrze dobrovolníky ze zlých a negativních stavů a procesů v peklech, kde mají svůj domov, kde započali svoje pseudojsoucno a pseudobytí a kde jsou pevně etablováni. Tito dobrovolníci sem přišli se speciálním posláním a pověřením blokovat a znemožnit splnění mise a pověření pozitivních entit, které se inkarnovaly ze společností nebes nebo z pozitivních stavů a procesů jiných dimenzí a vesmírů. Když se už dobrovolně přihlásí, jsou vysazeni v onom speciálním intermediálním světě a jeho zóně vymístění, kde procházejí svým vlastním tréninkem, přípravou a výukou o metodách a taktikách pozitivního stavu a různých formách propagandy, vymývání mozku a přesvědčování a následně se vtělují stejným procesem jako kdokoli jiný na této planetě.

Toto jsou tedy základní způsoby a prostředky, skrze které a kterými přicházejí lidé na tuto planetu, jež je přírodním stupněm zóny vymístění.

Vzhledem k těmto skutečnostem je životně důležité uvědomit si, že ať mají lidé jakékoli problémy po dobu svého života na planetě Zemi, ať je to kdokoli, bez jakékoli výjimky či vyloučení někoho, všechny pocházejí z jejich životů ve specifickém intermediálním světě, nebo v zóně vymístění intermediálního světa. Lidé přicházející z pozitivního stavu přicházejí ze stavu, který nemá žádné problémy, a poprvé se tedy setkávají se skutečnými problémy, jež vznikají v negativním stavu. Jak bylo zmíněno předtím, není možné inkarnovat se přímo do zóny vymístění bez jakýchkoli problémů, protože jedinec je naprosto bezbranný bez jakýchkoli vzpomínek či nástrojů nebo znalosti obrany, a proto by byl okamžitě zničen prudkým atakem všech zel a nepravd. Takže jedním z mnoha účelů pobytu ve specifickém intermediálním světě je získání problémů a ztotožnění se s těmito problémy, aby se zmírnil ten prudký útok souhrnu zel a nepravd, se kterými se jedinec setkává v procesu svého fyzického narození, a aby jedinec přežil vstup do této zóny. Získávání těchto problémů se činí v plnosti vzpomínek a poznání jejich účelu, jakému slouží, a uvědomění si způsobů a prostředků jejich zvládnutí a konečného odstranění. Kromě toho, tyto problémy se získávají jeden po druhém, bez souvislého náporu souhrnu zel a nepravd, než jak je tomu při fyzickém narození. Každý má tedy dostatek času přizpůsobit se těmto problémům.

Povaha těch problémů v jistém smyslu určuje, jaký typ rodičů, genetických kódů, dědičnosti, prostředí, společenských, politických, ekonomických atd. podmínek jedinec zvolí pro vstup, aby tu přežil. Jde o to, že taková specifická volba dává jedinci příležitost pokračovat nebo vyvolat takovou volbou povědomé, známé a osvojené problémy, kterým se přizpůsobil a které nemohou ohrozit jeho život a poslání a které mu v konečném smyslu pomohou vzpomenout si, jak byly tyto problémy získány a jak je zvládnout, nakonec je odstranit a pokračovat ve svém poslání. Proto by byl každý nový neznámý skutečný problém, získaný přímo tady, ničující, katastrofální a smrtelný, protože by chyběla důvěrná známost takového problému, a tím by neexistovaly žádné prostředky na jeho odstranění.

Jak bylo uvedeno výše, jde o to, že problémy získané ve specifickém intermediálním světě jsou získány z pozice pozitivního stavu, s náležitým poznáním jejich účelu a užitku, kterému slouží, se současným získáním nástrojů, způsobů a prostředků pro jejich odstranění. V onom specifickém světě je takové poznání dostupné. V tomto pseudosvětě žádné takové poznání dostupné není, protože toto je svět následků, výsledků a konkretizace. Kromě toho, příchod do tohoto světa je příchodem do těla, formy a situace, jež byly původně zfabrikovány takzvanými pseudotvůrci za účelem uzavření duchovního uvědomění a všech vzpomínek skrze zvířecí typ narození a skrze odstranění přímého nadělení života od Nejvyššího. Z toho důvodu, měl-li by tu někdo získat nějaký opravdový problém, neměl by žádné pravé vnitřní nebo pravé vnější poznání jeho účelu, cíle, užitku a prostředků na jeho odstranění. Proto by tady nemohl přežít a zahynul by.

Toto zjevení má dalekosáhlé souvislosti pro veškeré stvoření obecně, a obzvláště pro léčení lidských problémů. Vzhledem k těmto faktům, jediná léčba, která je platná a možná, je návrat do specifického intermediálního světa prostřednictvím vzpomnutí si na podmínky, způsoby a prostředky, skrze které tyto problémy vznikly a byly získány, a nalezení správných nástrojů a způsobů z té pozice na jejich odstranění a jejich nahrazení pozitivními stavy bezpodmínečné lásky a moudrosti. Nebylo by přehnané tvrdit, že jakákoli jiná forma řešení je marná. Toto se týká všech typů léčení; duchovního, duševního, emocionálního, fyzického i jakéhokoliv jiného v jsoucnu a bytí. Toto zjevení kromě toho vrhá více světla na to, jak vznikla falešná koncepce reinkarnace. Lidé mohou mít určité vzpomínky na předešlé životy v tom speciálním či specifickém intermediálním světě, který má často stejné názvy míst a zemí jako planeta Země (je to kvůli tajemství Zákona souvztažnosti), a podle toho nesprávně usuzují, že předtím žili na této planetě.

Na druhé straně, všechny negativní a zlé entity, které se inkarovaly do tohoto světa, neznají nic jiného než problémy, protože přišly ze stavu ničeho jiného než problémů, které jsou považovány za jediný pravý život a štěstí. Z toho důvodu nemají žádné problémy zde přežít, protože v podstatě přicházejí do svého vlastního. Jejich problémy s tímto pseudosvětlem jsou obvykle opačné: Získat schopnost předstírat, maskovat a tlumit svoji zuřivou nenávisť, zlobu a destruktivnost vůči všemu pozitivnímu. Toto platí zejména o těch, kteří přicházejí se zvláštním a specifickým pověřením získat bohatství, politickou, společenskou, vojenskou a ekonomickou moc, aby vládly tomuto světu a ovlivňovaly všechny úrovně řízení tohoto světa.

Musí předstírat, že jsou dobří, poctiví a respektovaní občané společnosti tohoto světa. Nicméně ostatní jsou tady na to, aby zvětšovali otevřené zločiny, vraždy, znásilnění, duševní choroby, rozvratnou činnost, teror, nepřátelství, válku, hrůzy a

všemožné krutosti a ohavnosti negativních a zlých stavů a procesů. Tito pseudolidé nemají žádné zjevné problémy či touhu změnit se a obvykle je lze najít v organizovaném zločinu, syndikátech, ve vězeních, v ústavech pro duševně nemocné nebo na místech a v takzvaných domech se zlou pověstí. Přesto dokonce i těmto typům pseudolidí, tím, že jsou do určité míry vystaveni uvědomění si pozitivního stavu a jeho povahy, jenž je přítomen na Zemi, ačkoli v poněkud zkreslené podobě, je nepřetržitě a soustavně poskytována příležitost ke změně, k vykonání čerstvé volby a k ústupu od jejich zel a nepravd skrze pokání, vyznání hříchů a prostřednictvím procesu reformy, regenerace, převýchovy, obrození, znovupoučení a transformace, pokud ne v tomto pseudosvětě, tak potom po jejich odchodu z něj.

V současné době je přibližné rozložení různých sil v zóně vymístění planety Země následující: Přibližně dvě třetiny lidstva jsou agenty negativních a zlých sil či přímé inkarnace pekel, ať už prostřednictvím idejí, nebo na základě dobrovolnosti.

Toto číslo geometricky roste za účelem totálního odhalení a vynesení na povrch a na veřejnost veškeré povahy a tváře zlých a negativních stavů a procesů. Toto je nevyhnutelný krok před ukončením a oddělením všeho negativního, zlého a falešného od veškerého jsoucna a bytí na jedno místo, kterým jsou pekla, a před následnou postupnou eliminací pekel v rámci tohoto cyklu času.

Přibližně jedna třetina lidstva přišla z pozitivního stavu. Toto číslo rapidně klesá. Přibližně 95% z tohoto počtu se stává tím či oním způsobem obětí negativního stavu a procesů a mohou se postupně stát otroky zlých duchů. Obvykle se stávají otroky. Pouze asi 5% z tohoto klesajícího počtu či z této jedné třetiny lidstva jsou přímí představitelé pozitivního stavu, kteří jsou zde, aby bojovali s negativním stavem, chránili tento svět před zničením, připravovali začátek Nového věku a pomáhali při izolaci, separaci a uzavírání všech zel a nepravd v jednom místě, v peklech, a při postupné eliminaci pekel v rámci tohoto cyklu času. Toto číslo také klesá. Nicméně kvantita představitelů pozitivního stavu na této planetě není důležitá, neboť se počítá kvalita.

Jeden jediný člen pozitivního stavu může být tak silný a mocný jako deset milionů agentů negativního stavu dohromady. Je potřeba si uvědomit, že Nejvyšší, pravý Nejvyšší je přítomen v každém Svém představiteli a z této pozice pravý Nejvyšší vládne negativnímu stavu ze své Všemohoucnosti a Vševědoucnosti, skrze Svou Božskou prozřetelnost. Takové moci nic neodolá. Negativní a zlé stavy a procesy budou aktivované a dominantní v zóně vymístění jen do té doby, dokud jim to Nejvyšší dovolí za účelem poučení. V této formě, to jest dominující a aktivní, nemohou být ani o vteřinu déle, než je dovoleno, ať by jakkoli chtěli.